



Lief Nijmegen,

Ik kan jullie niet vertellen hoe blij ik ben dat de Write Now!-karavaan in Nijmegen is neergestreken. De Waalbrug is thuishkomen, ook voor mij. Dank voor jullie grote hoeveelheid inzendingen. Teksten zo uiteenlopend en van zo'n hoog niveau dat ik meermaals jubelend en "YES"-roepend achter mijn bureau zat. Tegen de verdwaalde zielen die nog steeds denken dat goede literatuur alleen binnen de ring van Amsterdam geschreven wordt, zou ik willen zeggen: reis eens af naar het oosten, het zal je goed doen.

Om de schijn van partijdigheid maar gelijk de kop in te drukken: ik was gelukkig niet de enige die van jullie inzendingen onder de indruk was. Tijdens het juryoverleg werd er nog meer gejubeld en "YES" geroepen door twee literaire toppers die de jury compleet maakten: Sophie Kok, projectleider bij Het Literatuurhuis, en Maarten Buser, dichter en recensent.

Wat ons opviel aan jullie teksten was de grote verscheidenheid aan thema's. De meerderheid koos niet voor de makkelijke weg. Een catastrofale rit naar de Noordkaap in een Suzuki Swift, een vader die de kamer van zijn dochter in de fik steekt, een snelwegmotel waar een inwonende gast voor problemen zorgt, jullie deinsden voor weinig terug. Dat zorgde voor een aantal spannende premissen, die ons hongerig maakte naar meer.

Daarnaast durfden jullie het klein te houden. Minnaars werden met rust gelaten en niet met een bijl doorklieft – sowieso viel het aantal doden en begrafenissen in deze regio ontzettend mee – en ook belandde er zelden iemand in een psychiatrische instelling. Kortom: jullie wisten het drama te doseren. Jullie zoomden in, schreven niet over goed of kwaad maar over het grijze gebied daartussen, en juist die schemerige ruimte maakt een verhaal voor de lezer zo interessant.

Ondanks alle lof hebben we ook nog een paar kritiepunten in jullie kantlijnen gekrabbeld. Het kan immers altijd beter. Soms waren jullie wat uitleggerig en wilden jullie je verhalen te graag dichttimmeren, zodat er nog maar weinig ruimte overbleef voor de fantasie van de lezer. Ook gebruikten jullie vaak onnodig moeilijke woorden. De woorden hemelwater of einder maken een tekst niet literairder dan de woorden regen of horizon. En ten slotte nog een mededeling van huishoudelijke aard: we waren onaangenaam verrast door de slordigheid waarmee jullie je teksten inleverden. Een schrijver die geen tekst kan afleveren zonder typo's of spelfouten, is zoiets als een timmerman die zonder hamer bij je aanbelt of een pastoor die niet weet in welk laatje van het altaar de hosties liggen. Natuurlijk, je staart jezelf blind op je eigen tekst, maar iedereen heeft wel iemand in zijn omgeving die er plezier in schept anderen te verbeteren. Maak gebruik van die mensen.

Tot zover de algemene conclusies van het juryberaad. Voordat we de prijswinnaars bekendmaken, willen we graag eerst nog even stilstaan bij twee teksten die het podium net niet haalden, maar die we niet onbenoemd willen laten. Daarom kennen we deze inzendingen graag een eervolle vermelding toe.

De eerste eervol te vermelden tekst is een verhaal dat knap in elkaar stak. De schrijver koos voor een vorm waarin verschillende perspectieven met elkaar vervlochten werden. Technisch is dat absoluut geen sinecure, zeker niet gezien de jonge leeftijd van deze auteur. Wel was er een voortdurend opgestoken vingertje aanwezig in deze tekst. De moralistische toon stootte ons ietwat tegen de borst, dus die mag in het vervolg wat minder expliciet. **Douwe Ridder**, we hopen dat 'Dansen in Marokko' een vervolg krijgt en dat we je met nieuw proza terug mogen zien bij Write Now!.

Ook de tweede eervolle vermelding is voor een verhaal. Hier is juist een auteur aan het woord die zich zo onzichtbaar mogelijk maakte. Daardoor des te meer ruimte voor secure beschrijvingen en prachtig,



subtiel drama. Maar, hier en daar verslapt onze aandacht. Tussen vader en dochter bleef in dit verhaal juist te veel on gezegd. Wat staat er op het spel?, vroegen we ons meermaals af. Desondanks was de jury het erover eens dat deze schrijver over een flinke dosis talent beschikt, daarom ook een eervolle vermelding voor 'Broedseizoen' van **Odette van Heesbeen**.

Dim de lichten en pak elkaar stevig vast, we gaan over tot het bekendmaken van de winnaars.

Over de derde prijswinnaar heeft de jury lang gediscussieerd. De kwaliteit van de gedichten wisselde nogal, de beelden vlogen af en toe uit de bocht, maar dat betekende ook dat deze dichter veel durfde. Bovendien was er goed nagedacht over de samenhang van de reeks en zo waanden wij ons voor even in een dorp waar de tijd heeft stilgestaan. Bij zinnen als 'Saamhorigheid is een aangereikte ballenzak' deden we een vreugdedans rond de jurytafel. De derde prijs gaat naar de gedichten van **Lars Meyer**.

Ook over de tweedeprijswinnaar waren we het niet meteen eens. Sterker nog, deze tekst verdeelde de jury. Aan de ene kant lag er een verhaal voor ons dat technisch ijzersterk in elkaar zat en zagen we een schrijver aan het werk, die zich overduidelijk bekommerde om sfeer, tempo en spanningsopbouw. "Vakwerk" schreef een van de juryleden erbij. Aan de andere kant waren we minder gecharmeerd van het weinig originele thema en stond de ietwat belegen verteltrant ons hier en daar tegen. Ondanks de kritiek stak dit verhaal op technisch niveau hoog boven het maaiveld uit. Een zeer verdiende tweede prijs voor het verhaal 'In de verte brandt het licht van de vuurtoren' van **Tessa van Rooijen**.

Over de eerste prijs hebben we het minst lang hoeven discussiëren. Deze schrijver koos zin na zin voor precies het juiste detail. Mysterieuze personages voerden vreemde dialogen en in iedere scène werden we opnieuw gegrepen door de opmerkelijke relatie tussen de twee hoofdpersonages. Ging het hier over een vader en een dochter, twee geliefden, broer en zus, vrienden? Een heerlijke ambiguïteit die we in weinig andere teksten terugzagen. Lieve schrijver, pas op dat je beelden niet te gemaakt worden en lever je finaletekst alsjeblieft zonder taalfouten in. Mag ik desondanks een heel groot applaus voor de winnaar van Write Now! Nijmegen 2019: **Francis Nagy** met het verhaal 'Hemelbrekers'.

Namens de jury van Write Now! Nijmegen 2019,

Lotte Lentjes – juryvoorzitter
Sophie Kok
Maarten Buser